

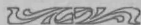
Oj, ta srebrni tolar! Kako je bil zapeljiv. Tako lepo se je svetil, še lepše pa cvenketal. Izkušnjavec nankrat začne šepetati Tončku, kaj vse lahko dobi za tolar. V prodajalni je videl lep nožič. Silno ga je želel, a denarja je imel premalo. Sedaj se mu pa ponuja tako lepa prilika. Kolikokrat je že prosil očeta, naj mu kupijo knjigo s podobami. Tudi to bi si sedaj lahko kupil sam.

Izkušnjavec mu šepeta: »Pokusi, saj te nihče ne vidi.« Tončku je tako hudo, da se mu zaiskre solze v obeh. Skoči s klopi in zbežali skozi vrata. Izkušnjavo je premagal, notranji glas ga je zelo pohvalil. Za svoje junaštvo je pa prejel še drugačno plačilo.

Četudi so boter na toliko načinov napeljevali Tončka, da bi pokusil vino, jim je bila nazadnje vendarle vseč Tončkova volja, njegovo junaštvo. Ko pride Tonček nazaj v sobo, mu podaré boter srebrni tolar in reko: »Kadar boš obljubil kaj dobrega, izpolnjuj vedno tako natanko, kakor sedaj izpolnjuješ pravila mladih junakov.«

Lahko si mislite, kakšno je bilo Tončkovo veselje.

Klemenčič.

Mavrica.

Kakor da se je nebo
razjezilo nad zemljo,
vse z oblaki je zakrito,
strele švigajo srdito.

A ko mine ta vihar,
solнца spet posije žar,
v spravo mavrica zasije,
milost božjo z neba lije. —

Maksimov.

Zastavica.

Na drevesu zeleno;
rjavo, ko hrani se v vreči;
Sveti večer pozlačeno;
belo, ko v ustih se žveči.

Šaljivo vprašanje.

Kaj se kar nič ne zmoči, če pade v vodo?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)